

κοφάντησαν ; Μήπως ή οικογένειά της δέν εινε τιμιά ;
Φωμπέρ. (Μη δυνάμενος νά πη ψέματα).— "Όχι, πολύ τιμιά.
Μπερνάρ.— Τότε θά συκοφάντησαν την ίδια την Ιουλιέττα.
Φωμπέρ.— "Όχι.
Μπερνάρ.— Τότε τί συμβαίνει ; Θέλω νά μάθω.
Φωμπέρ. Δέ μπορώ νά σου πώ τίποτε, μά όταν σέ πληροφορώ
ότι ό γάμος αυτός είν αδύνατος, δέν σου επιτρέπεται νά αμφιβάλλης
για μένα.

Μπερνάρ.— 'Αμφιβάλλω όμως για τούς λόγους, πού δέ θέλεις
νά μου τούς πής.

Φωμπέρ.— "Αν προσθέσω ότι παίρνοντας τη διδα Σολερν θά
προκαλούσες τη δυστυχία όλης της ζωής μου, θά τó έκανε αυτό ;

Μπερνάρ.— Παρ όλο τó σεβασμό μου, την άφοροσίά μου, τη
βαθειά μου στοργή πρós έσένα, ναί! θά τó έκανα πατέρα μου, έφρόσον
δέ μου άποκαλύπτεις τίποτε έναντίον αυτής πού αγαπώ... Κι ως
άνθρωπος έχω τó δικαίωμα νά φροντίσω για ένα εύτυχιομένο μέλλον.

Φωμπέρ.— Τό μέλλον ! "Άχ, Θεέ μου ! (Ζαλισμένος) "Ε, λοιπόν!
άκου... Τό μέλλον ! τó χάνεις διά παντός μ' αυτό τó γάμο !...
Αυτή πού αγαπώ, συνεπεία μιάς έγγηγιήσεως, δέ μπορεί νά γίνει μη-
τέρα... ποτέ... Καταλαβαίνεις ;

Μπερνάρ.— Αλήθεια ; Και πώς τó ξέρεις... (Κυττάει τον πατέρα
του στά μάτια κι' άξαρνα φωτίζεται). Εσύ έκανες την έγγηγιήσιν ;

Φωμπέρ. (Με σφρυγμένο τó λαμό).— Ναί.

Μπερνάρ.— Και τó προδίδεις ; (Με λύπη σαν νά θέλει νά τόν
μειωθεί). "Ν ! πατέρα μου.

Φωμπέρ (Σκύβει τó κεφάλι). Τό έπρόδωσα αυτό γιατί σ' αγαπώ,
γιατ' ήθελα νά σέ σώσω...

Μπερνάρ.— Αλλοίμονο δέ θά μέ σώσης !...

Φωμπέρ.— Τί, παρ όλ αυτά θά πάρης αυτό τó χορίτσι ;

Μπερνάρ. (Με μ' άπεραντη θλίψη).—Ναί... και θά έπρεπε νά
μ' άρήσις μέσα στην άγνοιά μου, ως τó τέλος, για πάντα ! Γιατί
αγαπώ τόσο πολύ την Ιουλιέττα πού δέ μπορώ παρά νά την πάρω.

MICHEL PROVINS

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΑ ΒΑΤΟΜΟΥΡΑ

Ποιός δέν γνωρίζει τά ξυνόγλυκα και κοκκινόμαυρα βατόμουρα ;
Και ποιός δέν τά έχει δοκιμάσει ; Πρò πολλών αιώνων ήσαν και αυτά
όλοάσπρα και όχι μαυροκόκκινα όπως σήμερα. Τό σημερινό τους
χρώμα τó απέκτησαν—λέγει ή άρχαία έλληνική παράδοσις—έξ
αίτιας μιάς έρωτικης αυτοκοτονίας.

Ό Πύραμος και ή Θίσβη αγαπάμενοι παραφόρος και μη δυνα-
μενοι και μη ελπίζοντες νά νυμφευθούν, έπήγαν στην έξοχή, έκά-
θησαν κάτω από ένα βάτο, ένοιξαν τις φλέβες των, άφρησαν νά
τρέξη όλο τους τó αίμα κι έπέθαναν άγκαλιασμένοι !...

Από τó αίμα τού έρωτικού αυτού ζεύγους, έπιμένει ή άρχαία
παράδοσις έβάφρησαν τά βατόμουρα μαυροκόκκινα...

Ό περίφημος Γαληνός συμβούλευε τούς κουρασμένους οδήπó-
ρους νά τρώνε βατόμουρα στο δρόμο για νά σβήσουν και νά περιο-
ρίσουν την δίψα τους.

Πραγματικώς, ό υπόζυνος χυμός των μούρων αυτών εινε και έξαι-
ρετικά δροσιστικός και στυπτικός. Αί ιδιότητες αυτές των βατο-
μούρων ήσαν γνωστές και επί της έποχής τού Πλινίου. Οι Ρω-
μαίοι συνήθιζαν νά τρώνε μετά τó γεύμα άρθρα βατόμουρα. Σή-
μερα τά τρώγουν όπως και τις φράουλας ραντιζόμενα με ζάχαρη
και κρασί.

Και μαρμελάδες όμως ώριφτες γίνονται με τά βατόμουρα και πα-
γωτά και σορβίτια. 'Επιπλέον κατασκευάζουν έξ αυτών και άρωμα-
τικό ξύδι.

Τά έτοιμα νά πέσουν φύλλα τού βάτου εινε έξαιρετώς στυπτικά.
Και τά άνθη της πού βγαίνουν τόν Μάιον έχουν δύναμιν επιδρωτι-
κήν επί τού άνθρώπου...

Τό ξύδι των βατομούρων, τó τόσο δροσιστικό, άρωματώδες και
ύγιεινό, γίνεται κατά τόν έξής τρόπο: Γεμίζετε ένα δοχείο με όμοια
βατόμουρα και ρίχνετε κατόπιν μέσα σ' αυτό και έλκετό κοινό ξύδι,
όσο χωρεί. Τ άρνήστε έτσι 8 ήμέρες κι έπειτα περνάτε δόκιμτρο
τό περιεχόμενο τού δοχείου από μιά λεπτή χρυσάρα. Τό υγρόν πού
θά συνάξετε δι' αυτού τού τρόπου τó φυλάτε σέ μπουκάλες καλά
βουλωμένες.

Ολίγες σταγόνες έξ τού υγού αυτού ή μάλλον έξ τού ξυδιού' αυ-
τού, μέσα στο νερό τó καλοκαιρι κάμουν θανάτια. Τό δροσίζου-
ν, τó άρωματίζουν, φουνούν τά μικρόβια.

Νά τέλος κι ένα ανέκδοτο για τά βατόμουρα : Ό Ρώσος Πρίγ-
κηφ Σαρφόφκη γευματίζων στη Νεάπολι, ζήτησε μετά τó γεύμα και
βατόμουρα.

Τού τά εσερβίριον και κατόπιν τού τά έβαλαν στον λογαριασμό
πρός 8 δραχμάς. Ό Πρίγκηψ έξηγέρθη.

— Πώς; ρώτησε τόν ύπρηστη, 8 φράγκα για λίγα βατόμουρα ;
Εινε λοιπόν τόσο σπάνια στην Νεάπολη ;

— "Όχι έξοχώτατε άπήνησεν ό έξυπνος ύπρητής, δέν σπανίζουν
στη Νεάπολη τά βατόμουρα άλλα... οι Πρίγκηπτες !...

Μαζώχτρα

ΣΤΑ ΓΛΥΚΑ ΤΩΝ Ζ' ΧΑΡΟΠΑΓΕΤΙΩΝ

"Αν θεωρούνται ξύγλυκα και ως τοιαύτα κρινονται
καθόλου δέν εκπληττομαι, αφού με ξύγλυκι γίνονται !

Ό "Ανοδος

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ

Συνέγεια των συννετύσεων με τούς λογίους μας.
— "Ενα ποίημα τού μεγάλου Σέρβου ποιητού κ. Ντοσιτς, γραμμένο
χάρυν τού «Μπουκέτου» και χωρισμένο σ' αυτό από τόν ποιητή.
— Μερικαίς από τας περιφημεις μονοκοινοβλιές τού Θέμου 'Ανίνου.
— "Ενας ύπεροχος διασκεδαστικώτατος διαγωνισμός με πλήθος βρα-
βείων κ.τ.λ. κ.τ.λ.
ΠΡΟΣΕΧΕΣΤΑΤΑ : Νέα «Μακεδονική 'Ηθογραφία» τού κ. Σταμ.
Σταμ. ό «Γλοΰ» !

ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤΗ ΠΕΤΑΧΤΑ

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΛΑΙΜΗΤΟΜΟΥ

Εινε άνωτέρα πάσης περιγραφής ή ύπερηφάνεια και ή εύθυγία
των Γάλλων εύγενών απέναντι τών δημίον των, κατά την Γαλλικήν
'Επανάστασιν. Οι Εύπατριδίαι εκείνοι οδηγούμενοι εις την λαϊμη-
τόμην ήσαν άτάραχοι και ύπεροπτικοί. Αυταί αί εύγενείς κυρίαί
έδειξαν άράνταστον τόλημην. Ολίγας στιγμάς πρò της καυτομησώ-
ς των όμιλούσαν περι έφωτος. Μετεβαίνουν στην λαϊμητόμο πουδραρι-
σμένες σαν νά έπήγαιναν σέ χορό !

"Όταν ό δούξ τού Ορλεάνς παρήσει πρò τού έπαναστατικού δι-
καστηρίου ήτο άτάραχος και πλήρης ύπεροψίας. Οι δικασταί τόν ή-
ρώτησαν τι έχει ν άπολογηθή και αυτός άπήνησεν ύπερηφάνως :

— Δέν έχω νά πώ τίποτε. Καλύτερα νά πεθάνω σήμερα παρά
αΰριο ! Αυτό μ' ένδιαφέρει, περι αυτού άποφασίσατε !

Την ίδίαν στάσιν έδειξε και ό δούξ τού Βιρόν.
— Πώς ονομάζεσαι ; τόν ρώτησεν ό πρòεδρος τού δικαστηρίου
και αυτός άπήνησε :

— Λάχανο, κοκκινόγουλι, Βιρόν, όει θέλετε !...
Ό πρòεδρος έξεμάνη.

— Εισθε αΰθάδες ! τού ειπε.
Και ό δούξ άπήνησε :

— Και σεις εισθε πολυλογάδες ! Είς την λαϊμητόμον ! 'Ιδού τί
έχετε νά ήπτε, χωρίς νά έχω έγώ τίποτε νά σας άπανήσω...

"Η δίψα αίματος και ό φανατισμός μεταξύ των έπαναστατιών ειχε
φθάσει σέ σημείο αφάνταστο. Θηριωδία και άποκτηνωσις !

Μεταξύ των άλλων ειχε συλληφθεί ύπ αυτών και καταδικασθή
ύπό τού 'Επαναστατικού Δικαστηρίου εις θάνατον και ό μέγας Λα-
βουαζιέ, ό πατήρ της νεωτέρας χημείας. Ό Λαβουαζιέ ένδιαφερόμενος
περισσότερο για την έπιστήμη παρά για τή ζωή του, ζήτησε από τó
Δικαστήριο ν άναβληθή ή εκτέλεσις της ποινής του μόνον για 15
ήμέρας, όπως τελειώση εν τώ μεταξύ κάποιο σπουδαίο πείραμα, έν-
διαφέρον την άνθρωπότητα.

Οί αίμοδιψείς όμως έπαναστάται δέν τ άκουγαν αυτά. Και τó
Δικαστήριον άπέρριψε την αιτησίν του και τού άπήνησε :

— 'Η Γαλλία δέν έχει άνίγκην από σοφούς !... "Ισορροκός

ΤΑΠΗΤΕΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
Χρωματισμοί στερεοί. Σχέδια γυναικείας καλαϊθνήσιας.
'Εν τή καταναλώσει τó κέρδος.
K. ΑΘΑΝΑΣΟΓΛΟΥ
21 ΚΟΛΟΚΟΓΡΩΝΗ - ΑΘΗΝΑΙ

Γ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ & ΣΙΑ
38 ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 38
ΤΑΠΗΤΕΣ
"Όλων των ποιότητων και δχημάτων εις τιμάς
ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΥΣ